

ב"ל (תל-אביב-יפו) 55240-09-12 - חיים הדר ואח' נ' המוסד לביטוח לאומי ואח'

ב"ל (תל-אביב-יפו) 55240-09-12 - חיים הדר ואח' נ' המוסד לביטוח לאומי ואח' מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 55240-09-12

1. חיים הדר

ע"י ב"כ - עו"ד שרונה תגר

נגד

1. המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד אורי רייך

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[07.02.2013]

כב' השופטת שרון אלקיים

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לערררים מיום 23.7.12 (להלן גם: "החלטת הוועדה"). הוועדה קבעה כי לא חלה החמרה במצבו של המערער, כפי שנקבע בשנת 2008, אז הוחלט כי למערער לא נותרה נכות לצמיתות בגין תאונת העבודה שאירעה לו ביום 22.1.2007.

טענות הצדדים:

2. לטענת המערער, בהחלטת הוועדה נפלו פגמים. טענותיו העיקריות של המערער, במסגרת נימוקי הערעור,

הטיעונים בכתב והדיון שנערך, הינן כדלהלן:

א. הוועדה שדנה בעניינו של המערער בשנת 2008 התעלמה מן העובדה כי מנגנון הפגיעה של המערער בכתפיים מתאים לפגיעה טראומטית. החלטת הוועדה אז, כי מדובר בשינויים ניווניים בלבד שגויה, והסתמכה על תיאור נסיבות שגוי.

ב. עם החמרת מצבו של המערער פנה בתביעה להחמרת מצב, וצירף חוות דעת מאת האורטופד ד"ר גד וולן, לפיה מצבו של המערער מזכה אותו באחוזי נכות.

ג. בוועדת הערר נקבע כי הקביעה בדבר מנגנון הפגיעה חלוטה וכי התפליט המופיע בהדמייה, שהיווה בסיס לטענה בדבר פגיעה טראומטית, מופיע ב- 50% מן המקרים בגין שינויים ניווניים, ולכן אינו מחזק את הטענה בדבר טראומה. ד. הוועדה לא השלימה את עבודתה, שכן בהתחשב בכך שטרם התאונה המערער לא סבל מכל מגבלה בכתף, הרי שגם אם היה קרע ישן, התאונה הוציאה אותו מהכוח אל הפועל.

ה. הוועדה לא נימקה החלטתה כנדרש.

3. המשיב התנגד לעמדת המערער, מן הנימוקים העיקריים הבאים:

- א. הוועדה לעררים התכנסה בהרכב נכון, החלטתה מנומקת ומפורטת. המערער ובא כוחו אף טענו באריכות בפני הוועדה.
- ב. חוות הדעת מטעם המערער, מאת ד"ר וולן, זכתה להתייחסות מפורטת בוועדה וזו הסבירה מדוע היא דוחה את מסקנותיו.
- ג. המערער מנסה לבקר משפטית החלטה משנת 2008. מדובר בהחלטה חלוטה שלא ניתן "לתקוף" כעת.
4. ביום 23.12.12 נערך דיון מוקדם בתיק. פסק הדין ניתן בהסתמך על טענות הצדדים והחומר בתיק. דיון והכרעה
5. לאחר שעיינתי במסמכים המצויים בתיק ולאחר ששבתי ושקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערער להדחות. להלן אפרט את נימוקי הכרעתי.
6. הלכה פסוקה וידועה היא כי בית הדין מוסמך לדון במסגרת ערעור על החלטות ועדות רפואיות לעררים רק בשאלות משפטיות. כבר נקבע, כי במסגרת סמכותו בוחן בית הדין אם הוועדה טעתה בשאלה שבחוק, חרגה מסמכותה, הסתמכה על שיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת אותה (עב"ל (ארצי) 10014/98 הוד - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע לד 213 (1999)). עוד נקבע, כי קביעת שיעור הנכות וסעיפי הליקוי הרלוונטיים הן קביעות רפואיות מובהקות הנמצאות בתחום סמכותה הבלעדית של הוועדה ובית הדין אינו מוסמך להתערב בהן (עב"ל (ארצי) 217/06 בן צבי - המוסד לביטוח לאומי, (22.6.2006)).
- בנוסף יצוין כי אחת מהחובות המוטלות על הוועדה הרפואית לעררים, בהיותה גוף מעין שיפוטי היא חובת ההנמקה על מנת לאפשר ביקורת שיפוטית של בית הדין על החלטותיה (דב"ע (ארצי) שם/01-1318 עטיה - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע טו 60 (1983)). אשר לחובת ההנמקה, עליה להיות ברורה ומפורשת אשר ממנה ילמד לא רק רופא אחר את הלך המחשבה שהביא להחלטה, אלא גם בית הדין יוכל לעשות זאת ולבחון האם הוועדה נתנה פירוש נכון לחוק (דב"ע (ארצי) מג/1356 - 01 לביא - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע יז 130 (1985)).
7. בענייננו, אין חולק כי כבר בשנת 2008 ניתנה החלטת ועדה רפואית, לפיה הנכות הנוטענת בכתפו של המערער אינה נובעת מתאונת העבודה שהוכרה. החלטה זו הינה החלטה חלוטה. המערער לא השיג בעניינה במועד ולא ניתן להשיג עליה כעת.
8. החלטת הוועדה נשוא ערעור זה, מיום 23.7.12, מתייחסת להחלטה החלוטה מיום 2008, ומסבירה, כי תלונותיו של המערער נוגעות לשינויים ניווניים ולא לנכות עקב טראומה, משמע, עקב תאונת העבודה שעבר.
9. לאור העובדה כי למעשה המערער מלין על החלטה חלוטה, די היה בהנמקה זו של הוועדה. עם זאת, הוועדה אף מוסיפה מנמקת החלטתה תוך התייחסות לתיקו הרפואי של המערער ולחוות דעת ד"ר גד וולן. הוועדה מסבירה, כי: "לעניין הערכתו של ד"ר גד וולן כי קולצלית הנוזל מתאימה לפגיעה אקוטית, הרי שבספרות האורטופדית קיימים תפליטים בכ- 50% מהכתפיים שנבדקו בגין שינויים ניווניים ולכן לא ניתן לקבוע כי תפליט זה נובע מטרומה אקוטית". משמע, לפי שיקול דעתה הרפואי של הוועדה, אין הראיה שמביא ד"ר וולן לכך שמדובר בפגיעה טראומטית נכונה, והיא דוחה את מסקנותיו גם לגופו של עניין. הוועדה אף מצביעה בפרוטוקול על ממצאים רפואיים ישנים מתיקו של המערער התומכים בקביעתה.
10. לאור האמור נקבע כי לא נפל כל פגם בהחלטת הוועדה המחייב התערבות בית הדין.
11. סוף דבר
- א. הערער נדחה.
- ב. על אף שמדובר בערעור בתחום הסוציאלי, בשים לב לנסיבות המפורטות בפסק הדין, ישא המערער בהוצאות המשיב בסך 500 ₪. לא ישולם סכום זה בתוך 30 ימים מיום המצאת פסק הדין ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום בפועל.
- הצדדים רשאים לפנות לבית הדין הארצי לעבודה בבקשת רשות ערעור על פסק דין זה, תוך 30 יום מיום המצאתו. ניתן היום, כ"ז שבט תשע"ג, (07 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.